

[Knud Bro.]

kommer de ned og ser på os i 1½ dag, fuldstændig som pæne mennesker ser på dyrene i Zoologisk Have. Det ville være meget passende at sige til bladenes ledere, at nu var det altså på tide, hvis vi skal have skabt en forståelse for EF, og hvis vi skal undgå alt for mange urimeligheder i forbindelse med beskrivelsen af, hvad der rinder af EF-medlemskabet, at de tog sig sammen og opdagede, at der er en realitet syd for grænsen, sådan som de har opdaget, hvor megen varme og romantik der er nord for den.

Jeg skal selvfølgelig ikke gå ind i alle ministerens mange betragtninger om reformer osv. Der kunne være nok at tage fat på, unægtelig, men det har ministeren redegjort for så udmærket, at kun SF kan provokere mig til at omtale det videre.

Derimod vil jeg gerne gøre et par bemærkninger om nogle forslag, vi selv har stillet, for ens egne børn er nu altid de bedste.

For det første vil jeg bede ministeren om at undersøge, hvorledes vi kan skabe en fuldstændig pas- og papirfrihed i Europa mellem landene. Jeg mener, det er fuldstændig urimeligt, at man skal vise pas eller identitetskort eller hvad det alt sammen er, når man rejser inden for et fælleskab, hvor der er fri bevægelighed af arbejdskraft, kapital osv., osv. Var det ikke en idé at tage op?

Herefter kommer jeg til noget, som jeg synes ministeren skal tænke over. Det handler igen om ministerens mulighed for at påvirke andre. Da jeg læste, hvad ministeren skrev om miljø og konkurrence og økonomisk politik i Fællesskabet, må jeg sige, at jeg fik næsten tårer i øjnene. Jeg synes for det første, det var udformet så poetisk, og jeg kender ministerens indstilling til det, så jeg vidste, at der ikke bare var en teknisk evne til at forme sætningerne, men også et varmt, bankende hjerte bag. Men ministeren må altså komme os til hjælp. Vi stillede allerede i februar et forslag i Parlamentet, hvor vi sagde: vi kan ikke være tilfredse mere med 1960ernes enkle opstilling af konkurrencepolitikken i Fællesskaberne. Von der Groeben var lidt inde på i 1965, om ikke man dog skulle begynde at tage lidt hensyn til den økonomiske politik i almindelighed, når man diskuterede konkurrencepolitik i

Fællesskaberne. Men så kom det ikke videre. Konkurrencepolitikken i Fællesskabet er et økonomisk anliggende, det er firkantet, og det er profit, og så må man indrette sig efter det. Det syntes vi konservative var lidt gammeldags, og vi syntes måske også, det var lidt for højreorienteret, så derfor stillede vi forslag om, at man ændrede vedtagelsen til, at der også skulle stå, at Parlamentet anser det for nødvendigt på grund af de nye store problemer omkring forurening, miljøspørgsmål i videste forstand, også omfattende trivsel på arbejdspladsen, at foretage en nyvurdering af målsætningen for konkurrencepolitikken i lyset af disse problemer. Synes ministeren ikke, at det var et overordentlig forstandigt forslag og et forslag, der havde fortjent den varmeste støtte?

Jeg beder ministeren tale med den socialistiske gruppe i Parlamentet, for de stemte os ned. Det var en skam, men hvis ministeren vil hjælpe os, håber vi, at vi til næste år, når vi rejser sagen igen, også kan få støtte fra de progressive og venstreorienterede til en så højreorienteret politik som at sige, at det ikke bare drejer sig om kroner og ører i konkurrencen, men lidt menneskelige hensyn må vi også tage, også til trivslen på arbejdspladsen og den slags ting, som jeg ved interesserer mange.

Med hensyn til forholdet til de øvrige lande skal jeg ikke gå i detaljer. Jeg har allerede været inde på en række betragtninger om Norden; jeg deler ministerens opfattelse i spørgsmålet om østlande, u-lande osv. og skal ikke gå videre ind i det.

Der er heller ingen grund til at knytte mange kommentarer til ministerens betragtninger om valutareformen og den økonomisk-monetære union. Det, der står, er vi enige i, det kan være lidt vanskeligt at finde ud af, hvor langt ministeren egentlig har tænkt sig at gå med hensyn til den egentlige union, men det er vel heller ikke noget, vi behøver at diskutere nu; det er jo noget, der hører midten af 1970'erne til, det kommer vi tilbage til senere. Vi deler helt ministerens ønske om bl. a. på det internationale valutafondsmøde i Nairobi i september at arbejde for de principper, som fremgik af talen, og ministeren har vor støtte med hensyn til disse bestræbelser, for vi deler helt den opfattelse, at en række af de vanskeligheder,